

II.

Отъ началото на тая борба още стана явно, че пловдивската турска военна власт нѣмаше да ни освободи. Затова и азъ въ тайното си прѣписване съ домашнитѣ си прѣдложихъ да помолятъ английския вице-консулъ въ Пловдивъ да пише комуто трѣбва, за да се изпатимъ ние въ Цариградъ. Столицата на империята ни се видѣше тогава една обѣтована земя, дѣто нѣмаше бѣсилки, дѣто имаше посолства и легации, прѣдъ очитѣ на които не можеха да върлуватъ страститѣ, които бѣха окървавили провинцията. И ние ламтѣхме за тая обѣтована земя, дѣто поне животътъ щѣше да ни бжде въ безопасностъ.

Американската легация и английското посолство одобриха това мое прѣдложение, и се заеха, да дѣйствуватъ прѣдъ Високата Porta за неговото приемане. Ние добихме извѣстие за това още на 28 августъ въ самата тъмница. И всѣка заранъ ние се питахме — щатъ ли да ни изпатятъ, щатъ ли? Намъ се видѣше, цѣлата ни сждба се съдържаше въ отговора на това питане.

На 2 септември единъ отъ пловдивскитѣ градски пристави ни яви, че по заповѣдъ отъ Цариградъ ние трѣбва да бждемъ готови да тръгнемъ сжщия день за тамъ съ особния тренъ, съ който щѣлъ да заmine за столицата прѣдседателътъ на военния сждъ, Ибрахимъ паша. Ние обадихме за това радостно извѣстие и на домашнитѣ, за да ни приготвятъ нужднитѣ за пжтъ дрехи и да ги изпатятъ на желѣзнопжтната станция. Скоро докараха за насъ и единъ файтонъ, въ който се качихме ние, качи се и единъ старши жандаръ, и тръгнахме за станцията. Ние намѣрихме тамъ нѣкои роднини и приятели, но не намѣрихме нито Ибрахимъ паша, нито особния му влакъ. Дѣ бѣ се дѣналъ пашата? Дѣ бѣ останалъ тренътъ му? Всички си задавахме тия въпроси, но никой не можеше да отговори. Слѣдъ нѣколкочасово чакане, намъ се яви, че тръгването на Ибрахимъ паша се отложило за слѣдната заранъ, и, измамни въ очакването си, но все насърчавани отъ полунадеждата, че ще тръгнемъ на заранъта, ние се върнахме съ старшията въ затвора.

Тамъ ни повториха пакъ, че на сутринъта, много рано, щѣли сме да заминемъ съ пашата за Цариградъ. И цѣла нощъ азъ не мигнахъ, мжченъ отъ мисълта, дали нѣкоя